

Krystyna Prońko, Twoje powroty

Gdy cicha noc w mroczną sieć złowi mnie,
Gdy w blasku lamp cienie drzew w oknie drżą -
Wśród czterech ścian cały świat mieści się,
A cały świat- to nasz dom, to nasz dom...
Znów widzę w nim twoich włosów blask,
Noc wplata w nie srebro gwiazd...
A usta twe coś mi szepcą przed snem
I wtedy znów- po co żyć - dobrze wiem.
Znów widzę blask, twoich włosów blask,
Noc wplata w nie srebro gwiazd...
Lecz mija sen, jasny sen w ciemną noc,
Sen, który -wiem- przyśni się jutro znów,
Choć w domu tym dawno ucichł twój głos,
Choć dawno już nie ma cię - nie ma tu.